

[Tholstrup.]

par uger, stille det spørgsmål, om vi da er blevet helt forrykte.

Jeg har et par enkelte bemærkninger til ændringsforslagene og lovforslagets paragraffer.

I det oprindelige forslags § 1 var ordene „at sikre de bedst mulige vilkår for den frie erhvervsudøvelse“ sat først, men i ændringsforslaget, nr. 2, til denne paragraf er de sat sidst. Det er ikke nogen forbedring; det er efter vor mening at vende op og ned på det, idet man efter ændringsforslaget giver udtryk for, at det væsentlige er at øve kontrol med monopoler, medens det oprindelige forslag gav udtryk for, at det væsentlige var at sørge for, at der var muligheder for fri erhvervsudøvelse. Vi kan derfor ikke godtage denne ændring som en forbedring.

Jeg kommer så til ændringsforslag nr. 6 til § 4. Hvad § 4 angår, er både lovtekst og bemærkninger uklare. Det er især et spørgsmål, om det er nødvendigt med 14 medlemmer af rådet. I kontrolrådet efter loven af 1937 var der kun 9 medlemmer. Jeg anser det for et tilbageskridt at have så mange med i udvalget; det medfører blot, at der bliver repræsenteret så mange flere interesser, og det er det, jeg tror skader. Det var bedre med et mindre udvalg.

Jeg vil gerne spørge den højtærede minister, om det ikke var bedre med et udvalg på ikke over 9 medlemmer. Selvfølgelig står der „indtil 14 medlemmer“, så det står måske ministeren frit at nøjes med 9. Men som sagt, jeg vil gerne have en udtalelse fra ministeren først om nødvendigheden af de 14 medlemmer og dernæst om muligheden for at nøjes med 9.

Ifølge § 5 i det oprindelige forslag varetages rådets daglige forretninger af direktoratet. Der kan også være grund til at spørge, om dette er nødvendigt. Efter loven af 1937 varetages kontrolrådets daglige forretninger af et sekretariat, der ledes af en kontorchef. Kan vi ikke nøjes med det? Det var jo noget billigere.

Efter ændringsforslag nr. 7 til § 6 er det temmelig uklart, hvilke aftaler der skal anmeldes på eget initiativ og hvilke efter påkrav. Det synes, som om det nye stk. 2 også overflødiggør det oprindelige forslags stk. 1.

I lovforslagets § 7, stk. 2, bør udgå „herunder ændringer i anmeldte priser, avancer, rabatter og kvoter m. v.“. Det er nemlig meningsløst at bevare specifikationen af former for ændringer, når specifikationen ikke foretages i forbindelse med karakteristikken af de aftaler, der skal anmeldes.

Ændringsforslagene nr. 11 og 12 gør efter min mening lovforslaget ringere, idet der i det oprindelige forslag i overskriften til kapitel IV tales om forbud, medens man med ændringsforslagene kommer væk fra forbudstanken og går over til kontrol med monopoler. Det er altså hele tiden dette, at man accepterer tanken om monopoler og aftaler om konkurrencebegrænsninger, medens det egentlig burde være sådan, at man hindrede monopoler. Selvom jeg erkender, at adskillige af ændringerne har en vis udrensende karakter, som vil være til gavn, mener jeg stort set ikke, at ændringsforslagene, i hvert fald ikke ændringsforslagene nr. 11, 12 og 13, er forbedringer.

Jeg vil gerne vide, hvad den højtærede minister mener med „håndhæves“ i ændringsforslag nr. 13 til § 11. Dette ord bruges på dansk ellers praktisk taget udelukkende i forbindelse med udøvelsen af offentlig myndighed. Paragraffen vil give anledning til en mægtig administration, hvis alle mærkevarerpriser og ændringer heri skal godkendes. Medens det ifølge det oprindelige forslag var forbudt at fastsætte mindstepriser, skal det nu være tilladt, forudsat at disse priser godkendes. Det er det, jeg mener vil kræve en meget stor administration, og begge dele er lige forkerte. Paragraffen burde udformes således: „Aftaler, vedtagelser og bestemmelser, der fastsætter mindstepriser eller -avancer ved videresalg i efterfølgende omsætningsled, kan ikke gøre krav på beskyttelse ved domstolene“. Altså samme regel, som gælder for ikke anmeldte aftaler.

I ændringsforslag nr. 14 til § 12 bør stk. 2 helt udgå. Dette stykke er nemlig selvmodsigende. Hvis der er anden virksomhed i branchen, der arbejder på teknisk og kommercielt hensigtsmæssig måde, er det vel tvivlsomt, om der overhovedet kan siges at foreligge konkurrencebegrænsning.

Om ændringsforslag nr. 16 til § 13 og denne paragraf vil jeg sige, at jeg anser § 13 for farlig for den frie næring, da den